

Legit in Aemonijs, quas non aduexerat, herbas.
 Impia tot populis, tot surdas gentibus aures
 Cœlicolum, diræ convertunt carmina gentis.
 Vna per æthereos exit uox illa recessus,
 Verbaque ad inuitum perfert cogentia numen,
 Carminis Quod non cura poli, cœlique uolubilis unquam
 Thessalici Auocat, infandum tetigit cum sidera murmur.
 vis. Tunc Babylon Persea licet, secretaque Memphis
 Omne uetusorum soluat penetrale Magorum:
 Abdicit superos alienis Thessalis aris.
 Carmine Thessalidum dura in præcordia fluxit
 Non fatis adductus amor: flammisque fecuri
 Illicitis arsere senes, nec noxia tantum
 Pocula proficiunt, aut cum turgentia succo
 Frontis amatur et subducunt pignora foæ.
 Mens hausti nulla sanie polluta ueneni
 Excantata perit: quos non concordia misti
 Alligat ulla tori, blandæq; potentia formæ,
 Traxerunt torti magica uertigine fili.
 *id est, lux Cessauere uices rerum: *dilataque longa
 in multâ no- Hæsit nocte dies: legi non paruit æther:
 Etam produ Torpuit, et præcepit auditu carmine mundus:
 Etâ est nocte Axibus et rapidis impulsos iuppiter urgens
 Se firmante. Miratur non ire polos, nunc omnia complent
 Imbris, et calido producunt nubila Phœbo:
 Et tonat ignaro cœlum Ioue. Vocibus ijsdem
 Humentes late nebulae, nimboque solutis
 Excussere comis: uentis cessantibus, se quor
 Intumuit: rursus uetitum sentire procellas
 Conticuit turbante Noto: puppimque ferentes
 In uentum tumucre sinus, de rupe pependit

Abſcissa

Abſcissa fixus torrens: amnisque cucurrit
 Non qua pronus erat: Nilum non extulit ætas:
 Meander direxit aquas: Rhodanumque morantem
 Præcipitauit Arar submisso uertice montes
 Explicuere iugum, nubes suspexit Olympus:
 Solibus et nullis Scythice, cum bruma rigeret,
 Dimaduere niues: impulsam sidere Tethyn
 Reppulit Aemonidum, defenso littore, carmen.
 Terra quoque immoti concusit ponderis axem,
 Et medium uergens *nisus titubauit in orbem.
 Tantæ molis onus percussum uoce recepit,
 Proſpectumque dedit circumlabentis olympi.

Omne *potens animal lethi, genitumque nocere,
 Et paueat Aemonias, et mortibus instruit arteis.
 Has audie tigres, et nobilis ira leonum
 Ore fouent blando: gelidos his explicat orbes,
 Inq; pruinoso coluber distenditur aruo.
 Vipere coeunt abrupto corpore, nodi:
 Humanoque cadit serpens afflata ueneno.
 Quis labor hic superis cantus herbisque sequendi,
 Spernendique timor? cuius commercia pacti
 Obstrictos habuere deos: parere necesse est,
 An iuuat signata tantum pietate merentur?
 An tacitis ualuerè minis? hoc iuris in omnis
 Est illis superos: an habent hæc carmina certum
 Imperiosa deum? qui mundum cogere, quicquid
 Cogitut ipse, potest: illis et sidera primum
 Præcipiti deducta polo: Phœbique serena
 Non aliter diris uerborum obfessa uenenis
 Palluit, et nigris, terrenisque ignibus arsit,
 Quam si fraterna prohiberet imagine tellus,

Meader flu.
 sinuosus ve-
 nescarū car-
 mine dirigit
 viam.

*titubauit
 nisus.

*uim habes
 mortis infe-
 rende.

Exclamans
 Poëta percu-
 tur, unde
 tanta vis ma-
 gicæ arti, &
 quorū deo-
 rum nutu fit
 insita, ut hæc
 tanta mira-
 cula efficie
 possit.

k

Inserer

Insereretque suas flammis cœlestibus umbras,
Et patitur tantos cantu depresso labores
Donec suppositas propior despumet in herbas.

Erichtho
theSSala mul
titudine ve
niforū fa
mosa.
Hos scelerum ritus, hec diræ carmina gentis
Efferat damnarāt nimie pietatis Erichtho,
Inq; nouos ritus pollutam duxerat artem.
Illi nang; nefas urbis submittere tecto
Aut laribus ferale caput: desertaque busta
Incolit, & tumulos expulsis obtinet umbris.
Grata deis Erebi, cœtus audire silentum,
Nosse domos Stygias, arcanaque Ditis operti
Non superi, non uita uetat. tenet ora profane
Fœda situ macies, cœloque ignota sereno.
Terribilis Stygio facies pallore grauatur,
Impexis onerata comis. si nimbus & atræ
Sidera subducunt nubes, tunc Thessala nudis
Ereditur bustis, nocturnaque fulgura capit.
Semina secundæ segetis calcata perussit,
Et non lethifer as spirando perdidit auræ.
Nec superos orat, nec cantu supplice numen
Auxiliare uocat, nec fibras illa litanteis
Nouit: funeras aris imponere flamas
Gaudet, & accenso rapuit quæ turas sepulero.

Eiusdem ve
neficia & in
cantamenta.

Omne nefas superi prima iam uoce precantis
Concedunt, carmenque timent audire secundum.
Viuentes animas, & adhuc sua membra regentes,
Infodit busto: fatis debentibus annos
Mors inuita subit: peruersa funera Pompa
Rettulit à tumulis: fugere cadauera lethum.
Fumantes iuuenum cineres, ardentiaque ossa
E medijs rapit illa rogis, ipsumque parentes

Quiam

Quam tenuere, facem: nigroq; uolantia fumo
Feralis fragmenta tori, uestesque fluentes
Colligit in cineres, & olentes membra fauillas,
Ast ubi seruantur saxis, quibus intimus humor
Ducitur, & tracta durescunt tibi medullæ
Corpora: tunc omnis aidè deseuit in artus,
Immersitq; manus oculus: gaudetque gelatos
Effodisse orbes: & sicca pallida rodit
Excrementa manus: laqueum, nodosque nocenteis
Orc suo rupit: pendentia corpora carpsit,
Abrasitq; crucis: percussaque uiscera nimbis
Vulsit, & incertas admisso sole medullas.
Insertum manibus chalybem, nigrumque per artus
Stillantis tabi saniem, uiruusque coactum
Sustulit, & neruo morsus retinente pependit.
Et quodcumque iacet nuda tellure cadauer,
Ante feras, uolueresque sedet nec carpare membra
Vult ferro, monibusque suis: morsusque luporum
Expectat siccis raptura è fauibus artus.
Nec cessant à cœde manus, si sanguine uiuo
Est opus, erumpat iugulo qui primus aperto,
Nec refugit cedes, uiuum si sacra cruorem,
Extaque funera poscunt trepidantia mensæ:
Vulnere sic uentris, non quæ Natura uocabat,
Extrahitur partus, calidis ponendus in aris,
Et quoties seuis opus est, ac fortibus umbris,
Ipsa facit manes: hominum mors omnis in usu est.
Illa genæ florem primæuo corpore uulsit,
Illa comam leua morienti abscidit ephebo.
Sepe etiam charis eognato in funere dira
Thessalis incubuit membris: atque oscula figens,

Erichthus
detestada in
cadaueribus
traçtandis &
dilatandis
audacia.

Hypothe
polis.

Crudele.

k 2 Trunc

Truncauitque caput, compressaque dentibus ora
Laxauit: siccoque haerentem gutture linguam
Premordens, gelida infudit murmura labris,
Arcanumque nefas Stygias mandauit ad umbras.

Hanc ut fama loci Pompeio prodidit, alta
Cronogra- Nocte poli, Titan medium quo tempore ducit
phia.

Aemō thes- saliae mon-
te, Philippos
Thessalique vr- bē, qua iunt
Thraciae lo- ca, Poētam
existimasseclarum est.
Nanque timens, ne Mars alium uagus iret in orbem,
Emathis & tellus tam multa cede careret;
Pollutos cantu, dirisq; uenefica succis
Confersos, uictuit transmittere bella philippos,
Tot mortes habitura suas, usurāque mundi
Sanguine, cæsorum truncare cadauerā Regum
Sperat, & Hesperie cimeres auertere gentis,
Ossaq; nobilium, tantosque acquirere manus.
Hic ardor solusque labor, quid corpore Magni
Sext, Pōpeij Projecto rapiat, quos Cæsaris inuulet artus,
ad Eriæho Quam prior affatur Pompeij ignaua propago.
oratio.
*Hoc est, ut exponit ba- Queq; suo uentura potes diuertere cursu,
dius, maxi- Te precor, ut certum liceat mihi inoscere finem,
ma natu: an Quem belli fortuna paret non ultima turbæ
recte expo- Parsego Romanæ: Magni clarissima proles,
nat uide. Mens dubijs perculsa paucet, rursusq; parata est

Certos

Certos ferre metus hoc casibus eripe iuris,
Ne subiti, cæcique ruant: uel numina torque,
Vel tu parce deis, & Manibus exprime uerum.
Elysias resera sedes, ipsamq; uocatam,
Quos petat è nobis Mortem, tibi coge fateri.
Non humilis labor est: dignum est, quod querere cures,
Vel tibi quo tanti preponderet alea fati.

Impia letaur uulgata nomine famæ
Thessalis, & contra: Si fata minor a moueres,
Pronum erat, o iuuenis, quos uelles (inquit) in actus
Inuitos Præbere deos, conceditur arti,
Vnam cum radijs presserunt sidera mortem,
Inseruisse moras: & quamuis fecerit omnis
Stella s. nem. medios herbis abrumpimus annos.
At simul à prima d. scendit origine mundi
Causarum series: atque omnia fata laborant:
Si quicquam mutare uelis, unioque sub ictu
Stat genus humanum, tunc Thessala turba fatemur,
Plus Fortuna potest, sed si prænoscere casus
Contentus, facilésque aditus, multiq; patebunt
Ad uerum, tellus nobis, ætheriq; Chaoq;
Aequoraq; & campi, Rhodopeaq; saxa loquentur,
Sed pronum, cum tanta noua sic copia mortis,
Emathijs unum campus attollere corpus,
Ut modò d. functi, tepidique cadaueris ora
Plena uoce sonent: nec membris soic perustis
Auribus incertum ferulas strideat umbra.

Dixerat, & noctis geminatis arte tenebris,
Moestum testa caput, squalenti nube pererrat
Corpora Cæsorum tumulis projecta negatis.
Continuò fugere lupi, fugere reuulsis

Petitio.

Eriæho ad
Sex. Pom-
peium.Fata immuta-
ti nequeūt.
*Simul, id
est statim, cō-
tra Badium,
qui exponit
immediatē.Ventura p̄z
noscī pol-
sunt

k s Vnguib

Vnguis impastae uolucres, dum Theffala uatem
Eligit, & gelidas letho serutata medullas
Pulmonis rigidi stantes sine uulnere fibras
Inuenit, & uocem defuncto in corpore querit.
Fata peremptorum pendent iam multa uirorum,
Quem superis reuocasse uelit. si tollere totas
Tentasset campis acies, & reddere bello
Ceſſissent leges Erebi, monstroque potenti
Extractus Stygio populus pugnasset Auerno,
Electum tandem traeicto gutture corpus
Dicit, & inserto laqueis feralibus unco,
Per scopulos miserum trahitur, per saxa cadauer
Victurum: montisq; caui, quem tristis Erichtho
Damnarat sacris, alta sub rupe locatur.

Vallis Tēna
rea.

Haud procul à Ditis cæcis depreſſa cæuernis
In præceps ſubſedit humus, quam pallida pronis
Vrget ſylua comis, & nullo uertice cœlum
Suspiciens, Phœbo non peruia taxus opacat.
Marcentes intus tenebrae, pallensque ſub antris
Longa nocte ſitus: nunquam niſi carmine factum
Lumen habet. non Tænareis ſic fauibus aër
Sedit incers, moeſtum mundi confine latensis,

*Id eſt, ad Ac noſtri: quo non metuant emittere manes
quam humū Tartarei reges. nam quamvis Theffala uates
depreſſa & Vim faciat fatis, dubium eſt, quod traxerit illuc
à uenefica Aspiciat Stygias, an quod deſcenderit, umbras.
delectam. Discolor*, & uario ſurialis cultus amictu

*Et, pro id Induitur, uultusq; aperitur crime remoto,
est. Et coma uipereis ſubſtrigitur horrida ſertis.
Ut pauidos iuuenis comites, ipſumq; trementem
Conficit exanimi defixum lumina uultu:

Ponite

Ponite, ait, trepida conceptos mente timores:
Iam noua, iam uera reddetur uita figura:
vt quanuis pauidi poſſint audire loquentem.
Si uero Stygiisque lacus, ripamque ſonantem
Ignibus oſtendam, ſi me preſente uideri
Eumenides poſſent, uillosaque colla colabris
Cerberus excutiens, & uincti terga Gigantes,
Quis timor ignauī metuentes cernere manes?

Pectora tunc primum feruenti ſanguine ſupplet
Vulneribus laxata nouis: taboque medullas
Abluit: & uirus largè lunare ministrat.
Huc quicquid foetu genuit Natura ſinistro
Miscetur, non ſpuma canum, quibus unda timori eſt,
Viſcera non lyncis, non duræ nodus hyene
Defuit, & cerui paſti ſerpente medulla:
Non puppim retinens, Euro tendente rudentes,
In medijs Echeneis aquis: oculique draconum;
Quæq; ſonant foeta tepefacta ſub alite ſaxa:
Non Arabum uolucr ſerpens, innatâque rubris
Aequoribus cuſtos preioſe uipera conche:
Aut uiuentis adhuc Libyæ membrana ceraſte,
Aut cinis Eoa poſiti Phoenicis in ara.

Quò poſtquam uiles, & habentes nomina pestes
Contulit, infando ſaturatas carmine frondes,
Et quibus os dirum naſcentibus inſpuit, herbas
Addidit, & quicquid mundo dedit ipsa ueneri.

Tunc uox Lethæoſ cunctis pollentior herbis
Excantare deos, confudit murmur a primū
Diſſona, & humane multum diſcordia lingue.
Latratus habet illa canum genitusque luporum.
Quod trepidus bubo, quod ſtrix nocturna queruntur,

Conterritos
Sext. Pōpeij
comites, ni-
miōque pa-
uore exami-
natos Erich-
tho ſuis ver-
bis in mente
reuocat.

Erichthus
vox omnib.
herbis poten-
tior eſt ad
excantandoſ
deos.

K 4 Quod

Quod strident ululantque feræ, quod sibilat anguis
 Exprimit, & planctus illis e cantibus undæ,
 Syluarumque sonum, fractæq; tonitrua nubis
 Tot rerum uox una fuit: mox cetera cantu
 Explicat Aemonio, penetratque in Tartara lingua.

Carmē Eri- Eumenides, Stygiūmque nefas, pœnæq; nocentum,
 thus infero- Et Chaos innumeros audum confundere mundos,
 rum numina Et Rector terræ, quem longa in secula torquet
 inuocantur. Mors dilata deum, Styx et quos nulla meretur
 Thessalis, Elysios, cœlum, matremque perosa
 Persephone, nostræq; Hecates pars ultima, per quam
 Manibus et mihi sunt tacite commercia linguae:

Cerberi, Par- Ianitor et sedis laxæ, qui uiscera seu
 carū & Cha- Spargis nostra canit: repetitaque fila sorores
 rontis peri- Fracture: tūque ô flagrantis portitor undæ
 phrasit. Iam lassate senex ad me redeuntibus umbris:
 Exaudite preces, si uos satis ore nefando,
 Pollutoque uoco, si nunquam hec carmina fibris
 Humanis ieiuna cano, si pectora plena
 Sæpe dedi, et laui calido profecta cerebro:
 Si quis, qui uestris caput, extaque lancibus infans
 Imposuit, uicturus erat, parete precanti.
 Non in Tartareo latitantem poscimus antro,
 Assuetamque diu tenebris, modo luce fugata
 Descendentem animam: primo pallentis hiatus
 Heret adhuc Orci, licet has exaudiat herbas
 Ad manus uentura semel. ducis omnia nato
 nostrī Pompeiana canat noti modò militis umbra,
 Si bene de uobis ciuilia bella merentur.
 Hec ubi sat, caput spumantiaque ora leuauit,
 Aspicit astantem projecti corporis umbram,

Exanim

Exanimes artus, inuisaque claustra timentem
 Carceris antiqui, pauet ire in pectus apertum,
 Visceraque, et ruptas lethali uulnere fibras.
 Ah miser, extremum cui mortis munus iniquæ
 Eripitur non posse mori: miratur Ericho
 Has satis licuisse moras, irataque morti
 Verberat immotum uiuo serpente cadaver:
 Perque cauas terræ, quas egit carmine, rimas
 Manibus illatrat, regnique silentia rumpit.

Tisiphone, uocisque meæ secura Megæra,
 Non agitis seuis Erebi per inane flagellis
 Infelicem animam: iam uos ego nomine uero
 Eliciam, Stygiisque canes in luce superna
 Destituam, per buxta sequar, per funera, custos
 Expellam tumulus, abigam uos omnibus urnis.
 Teque deis, ad quos alio procedere uultu
 Ficta soles Hecate, pallenti tabida formæ
 Ostendam, faciemque Erebi mutare uelabo.
 Eloquar immenso terræ sub pondere, que te
 Contineant Ennae dapes, quo fœdere mœstum
 Regem noctis ames, que te contagia passam
 Noluerit reuocare Ceres. tibi pessime mundi
 Arbiter immittam ruptis Titana cauernis,
 Et subito ferire dic. Paretis: an ille
 Compellandus erit, quo nunquam terra uocato
 Non concussa tremit, qui Gorgona cernit apertam,
 Verberibusque suis trepidam castigat Erinnym,
 Indspecta tenet uobis qui Tartara, cuius
 Vos estis superi, Stygias qui peierat undas?

Protinus astrictus caluit crux, atraque fuit
 Vulnera, et in uenas extremaque membra cucurrit.

Ericho videt huius infelcis cadaveris anima faxis inhaeretem & corpus suu formidatè subingredi.

Conuiciatur
Proserpinæ.

Plutonis periaphasis.

Anima cadaueris suum ingreditur.

k s Percusse

Percusse gelido trepidant sub pectore fibræ:
 Et noua desuetis subrepens uita medullis,
 Miseretur morti. Tunc omnis palpitat artus:
 Tenduntur nerui:nec se tellure cadauer
 Paulatim per membra leuat, terraque repulsum est,
 *id est, fossa. Erectumque semel.*distant lumina rectu
 oculorum a. Nudantur.nondum facies uiuentis in illo,
 Sed morientis erat: remanet pallorque rigorque.
 Et stupet illatus mundo: sed murmure nullo
 Ora astricta sonant: uox illi, linguaque tantum
 Responsura datur. Dic, inquit Thessala, magnæ
 Quod iubeo mercede mihi: nam uera locutum
 Immunem toto mundi præstabilitus aeo
 Artibus Aemonijs: tali tua membra sepulcro,
 Talibus exuram Stygio cum carmine syluis,
 Ut nullos cantata Magos exaudiat umbra.
 Sit tanti uixisse iterum: nec uerba, nec herbae
 Audebunt longæ somnum tibi soluere Lethes,
 A' me morte data. tripodas, uatesque deorum
 Sors obscura tenet. certus discedit ab umbris
 Quisquis uera petit, duræq; oracula mortis
 Fortis adit. ne parce, precor: da nomina rebus,
 Da loca, da uocem, qua mecum fata loquantur.
 Addidit & carmen, quo quicquid consulit, umbras
 Scire dedit. Mœstum fletu manante cadauer,
 Tristia non equidem Parcarum stamina, dixit,
 Respexit tacite renovatus ab aggereripæ:
 Quod tamen è cunctis mihi noscere contigit umbris,
 Effera Romanos agitat discordia manes,
 Impiaque infernam ruperunt arma quietem.
 aut, Dicam. Elysias alij sedes, ac Tartara mœsta
 Cadaueris responsa.
 Desideratur verbum ali-
 quod. Aut, Hæc sunt.
 aut, Dicam.

Diuersi liquere duces: quid fata pararent,
 Hiscere palam. tristis felicibus umbris
 Vultus erat: uidi Decios, gnatumque, patremque
 Lustrales bellis animas, flentemque Camillum,
 Et Curios, Syllam de te Fortuna querentem.
 Deplorat Libycis peritam Scipio terris
 Infaustam sobolem, maior Carthaginis hostis,
 Non seruiti moeret Cato fata nepotis.
 Solum te Consul depulsi prime tyrannis
 Brute piæ inter gaudentem uidimus umbras.
 Abruptis Catilina mimax, fractisq; catenis
 Exultat, Marijæq; truces, nudique Cethagi.
 Vidi ego letantes popularia nomina Drusos,
 Legibus immodicos, ausosq; ingentia Gracchos.
 Aeternis Chalybum nodis, & carcere Ditis
 Constrictæ plausere manus: campisque pitorum
 Poscit turba nocens. regni possessor inertis
 Pallentes aperit sedes, abruptaque saxa
 Asperat, & durum uincis adamanta, paratque
 Poenam uictori. Refer hæc solatia tecum
 O iuuenis, placido manes patremque, domumque
 Expectare sinu, regnique in parte serena
 Pompeio seruare locum: nec gloria parue
 Sollicitet uite: ueniet que miscet omnes
 Hora duces: properate mori, magnoque superbi
 Quamuis è paruis animo descendite busulis,
 Et Romanorum manes calcate deorum.
 *Quem tumulum Nili, quem Tybridis abluit unda,
 Queritur, & ducibus tanum de funere pugna est.
 Tu fatum ne quære tuum cognoscere: Parcae,
 Me retinente, dabunt: tibi certior omnia. Yates

Hic Scipi
Metellus
Cn. Pompeij
socer, quip-
pe cuius filia
Cornelia pō
peio post Iu
lian mortuā
nupta fuit.

Quod Cx-
far vincto
paulo plus
victurus sit.

*Id est,
Utrius du-
cū, Cesarijs,
an Pompeij
tumulū Nili
unda, aut
Tybridis
abluit.

Ipse canet Siculis genitor Pompeius in aruis.
 Ille quoque incertus, quò te uocet, unde repellat,
 Quas iubeat uitare plagas, quæ sidera mundi.
 Europam miseri, Libyamq; Asiamque timete:
 Distribuit tumulos uestris fortuna triumphis.
 O miser anda domus, toto nil orbe uidebis
 Tutius Emathia. Sic postquam fata peregit,
 Stat uultus mœstus tacito, mortemque reposcit
 Carminibus magicis opus est, herbisq; cadauer
 Ut cadat, & nequeunt animam sibi reddere fati
 Consumpto iam iure semel. Tum robore multo
 Extruit illa rogum: uadit defunctus ad ignes.
 Accensa iuuenem positum strue linquit Erichtho,
 Tandem passa mori: Sextoque ad castra parentis
 It comes: & coelo lucis ducente colorem,
 Dum ferrent tutos intra tentoria gressus,
 Iussa tenere diem densas nox præstitit umbras.

M. ANNAE I L V C A N I

P H A R S A L I A E

LIBER VII.

Segniore motu terris Solem, cùm miserada præli lux iustaret, alluxisse
S Egnior Oceano, quām lex æterna uocabat,
 Luctificus Titan nunquā magis æthera cōträ
 Egit equos: currūnq; polo rapiente retorsit:
 Defectusque pati uoluit, raptæq; labores
 Lucis: & attraxit nubes, non pabula flammis,
 Sed ne Thessali o purus luceret in orbe.
 At nox felicis Magni pars ultima uitæ
 Sollicitos uana decepit imagine somnos.
 Nam Pompeiani uisus sibi scde theatri

Innumer

L I B E R V I I .

Innumeram effigiem Romanæ cernere plebis,
 Attollique suum letis ad sidera nomen
 Vocibus, & plausu cuneos certare sonanteis.
 Qualis erat populi facies, clamorque fauentis,
 Olim cùm iuuenis, primi que ætate triumphi
 Post domitas gentes, quas torrens ambit iberus,
 Et quecunque fugax Sertorius impulit arma,
 Vespere pacato, pura uenerabilis & que
 Quām currus ornante togæ, plaudente Senatu
 Sedit adhuc Romanus eques, seu sine bonorum
 Anxia uenit uis ad tempora lēta refugit:
 Siue per ambages solitas contraria uis
 Vaticinata quies, Magni tulit omnia planctus:
 Seu uictio patrias ultrâ tibi cernere sedes,
 Sic Romanam Fortuna dedit. Ne rumpite somnos
 Castrorum uigiles, nullas tuba uerberet aures:
 Crastina dira quies, & imagine mœsta diurna
 Vnde funestas acies feret, undique bellum:
 Vnde pares somnos populi, noctemq; beatam?
 O felix, si te uel sic tua Roma uideret.
 Donassent utinam Superi, patriæq; tibique
 Vnum, Magne, diem, quo sati certus uterque
 Extremum tanti fructum caperetis amoris.
 Tu uelut Ausonia uadis moriturus in urbe:
 Illa rati semper de te sibi conscia uoti
 Hoc scelus hauid unquam fatis hærere putauit,
 Sic se dilecti tumulum quoque perdere Magni.
 Te misto flesset luctu, iuuenisque, senexque,
 Inuissusq; puer: lacerasset crine soluto
 Pectora foemineum, ceu Bruti funere, uulgus.
 Nunc quoque tela licet paneant uictoris iniqui,

157

Somnium.

Somnij origo.

Apostrophe per commi-
serationem.

Exclamatio.

Nuntiet